

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-580/15

**Maria Eugenia Van der Weegen i in.
przeciwko
Belgische Staat**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge)

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 56 TFUE – Artykuł 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy – Zwolnienie podatkowe dla odsetek wypłacalnych przez banki spełniające określone przesłanki ustawowe – Dyskryminacja pośrednia – Banki z siedzibą w Belgii oraz banki z siedzibą w innym państwie członkowskim

Streszczenie – wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2017 r.

Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Przepisy podatkowe — Środek jednolicie stosowany w odniesieniu do wszystkich usług — Uregulowanie krajowe zastrzegające zwolnienie podatkowe mające zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych w instytucjach świadczących usługi bankowe, które spełniają warunki właściwe wyłącznie rynkowi krajowemu — Niedopuszczalność

(art. 56 TFUE; porozumienie EOG, art. 36)

Artykuł 56 TFUE oraz art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu krajowych przepisów takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, wprowadzających krajowy reżim zwolnienia podatkowego, w zakresie, w jakim, jakkolwiek reżim ów znajduje jednolite zastosowanie do dochodów z depozytów oszczędnościowych w instytucjach świadczących usługi bankowe z siedzibą w Belgii lub w innym państwie członkowskim EOG, ustanawia on warunki dostępu do belgijskiego rynku bankowego względem usługodawców z siedzibą w innych państwach członkowskich, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

W niniejszym przypadku przepisy będące przedmiotem postępowania głównego wprowadzają reżim podatkowy jednolicie stosowany do wynagrodzeń depozytu oszczędnościowego wypłacanych przez banki z siedzibą Belgii oraz wynagrodzeń wypłacanych przez banki z siedzibą w innym państwie członkowskim.

Jednakże nawet przepisy krajowe jednolicie stosowane w odniesieniu do wszystkich usług, niezależnie od miejsca siedziby usługodawcy, mogą stanowić ograniczenia swobodnego świadczenia usług, jeżeli zastrzegają możliwość skorzystania z danej korzyści wyłącznie na rzecz usługodawców spełniających określone warunki, będące de facto właściwe rynkowi krajowemu, i pozbawiają w ten sposób odbiorców innych, zasadniczo podobnych usług – którzy to odbiorcy nie spełniają jednak szczególnych warunków przewidzianych w tych przepisach – możliwości zastosowania tej korzyści. Takie przepisy oddziałują bowiem na sytuację odbiorców usług jako takie i mogą zatem zniechęcać ich

do korzystania z usług niektórych usługodawców, jeżeli proponowane przez nich usługi nie spełniają warunków przewidzianych w tychże przepisach, warunkując w ten sposób dostęp do rynku (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 maja 1995 r., *Alpine Investments*, C-384/93, EU:C:1995:126, pkt 26–28 i 35–38; a także z dnia 10 listopada 2011 r., *Komisja/Portugalia*, C-212/09, EU:C:2011:717, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo).

(zob. pkt 28, 29, 45; sentencja)